

[Christophersen.]

jere læreanstalter omgående bringes til ophør, og til med henblik herpå straks at optage forhandlinger med læreanstaltens ledelser for at sikre, at undervisning og eksaminer afvikles normalt.

Tinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Jeg kan forstå, at det er vi enige om. Så skulle der jo også være grundlag for at få det vedtaget, hvis regeringspartiet i øvrigt har samme opfattelse.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu stillet følgende ændringsforslag til forslag om motiveret dagsorden af *Ninn-Hansen* (se foran). Dette ændringsforslag indgår nu også i forhandlingen.

Brusvang (CD):

På partiet centrum-demokraternes vegne kan jeg give tilslutning til det ændringsforslag, som er stillet af hr. Christophersen på såvel venstres, centrum-demokraternes som på kristeligt folkepartis vegne.

Også jeg har undret mig over, at statsministeren i sit resumé brugte udtrykket: der var nul realiteter i denne debat. Jeg må gå ud fra, at statsministeren ligesom vi andre i en række befolkningsgrupper har følt, at der virkelig har været et behov for, at der blev taget et initiativ, som folk kunne forstå. Man skal ikke ligge under for et hvilket som helst vælgerpres, men når folk kommer med et krav, der er rimeligt, så må det altså også være på sin plads, at man tager det alvorligt, og det har vi gjort.

Undervisningsministeren gjorde for lidt siden nogle bemærkninger om, at man sandelig ikke fra statsmagtens side skulle røre ved eller gribe ind i det selvstyre, som institutionerne har med hensyn til undervisning og forskning. Det drømmer vi ikke om, og det er ikke det forslag, vi har stillet. Det forslag om motiveret dagsorden, vi har stillet, går alene på dette, at når institutionerne ikke fungerer, så er det ikke institutionerne alene, der skal afgøre, om de skal fungere eller ikke fungere, det er ministerens ansvar. Når ministeren har erkendt fra denne talerstol, at der ikke i styrelseslovens § 35 er den fornødne hjemmel for at gribe ind, ja, så må vi bede ministeren om at forberede en lovgivning, sådan at ministeren i givet fald har den hjemmel, der skal til, for at kunne gribe ind og sætte tingene i gang.

Jeg undrer mig lidt over den procedure, man har anvendt i denne sag. Der er tre partier, det konservative folkeparti sammen med socialdemokratiet og det radikale venstre, så vidt jeg kan tælle noget i retning af 87 mandater, altså ikke engang et flertal, der stiller et dagsordensforslag. Inden denne debat rigtig kom i gang, blev der fra centrum-demokraternes side gjort det tilbud, at vi meget gerne ville have haft en drøftelse med regeringen, for at man kunne finde frem til et mere komfortabelt flertal. Jeg er nemlig overbevist om, at det havde ikke været nogen stor og lang diskussion, der skulle til, før vi kunne have ændret på de ting og kunne være blevet enige om en tekst, der kunne blive et meget bredt flertal bag ved.

Nu har vi også hørt fra hr. Ninn-Hansen, at man ikke skal hænge sig i de enkelte ord, de betød ikke så meget for hr. Ninn-Hansen. Ja men så må jeg sige ligesom hr. Christophersen, hvis det ikke gør så meget for det konservative folkeparti, for socialdemokratiet eller for de radikale, at man præciserer en enkelt ting i denne tekst, så må jeg altså bede om, at man accepterer, at for os betyder det noget. For os vil det betyde noget, om ordet »omgående« kom ind.

Jeg kunne egentlig godt lide at vide, hvordan befolkningen ville reagere på dette, at regeringen og regeringspartiet i givet fald stemmer imod, at der skal ske en aktion med det formål at få disse besættelser bragt til ophør omgående. Det må da være en ganske ejendommelig fornemmelse for befolkningen at høre, at der ikke hos regeringen og de partier, der i øvrigt støtter dette forslag, er et ønske om, at det skal ske omgående.

Vi er i hvert fald fra CDs side parate til at medvirke, men vi må kræve, at dagsordensforslaget får en sådan udformning, at befolkningen kan forstå, at der er alvor bag det ønske, der er fremført og formuleret i dagsordensforslaget.

Ebba Strange (SF):

Undervisningsministeren konstaterede, at SF var gået ind i et kapløb med VS for at støtte besættelserne på universiteterne. Jeg har ikke selv oplevet, at jeg har deltaget i dette kapløb, jeg er i hvert fald ikke særlig forpustet af det, men undervisningsministeren må jo have været vidne til det, så det må hun jo bedre kunne konstatere, end jeg kan.